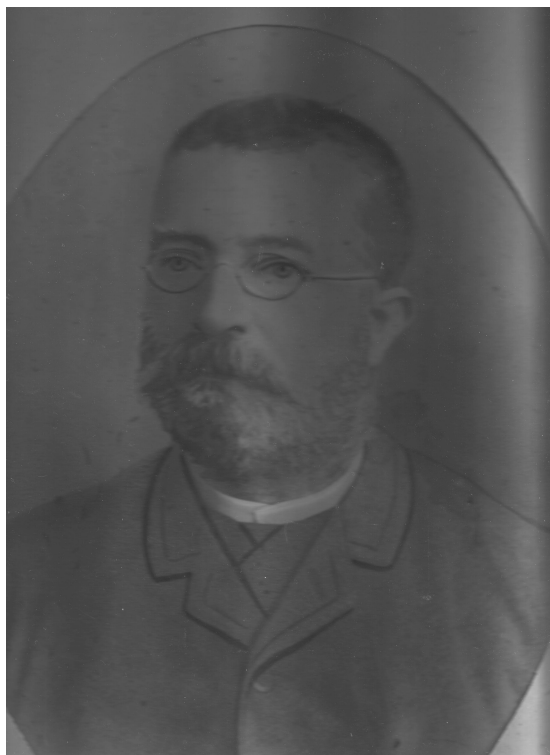

Existuje spousta publikací a novinových nebo internetových článků, které se pokoušejí odhadnout možný směr vývoje českých vesnic v Rumunsku. Závěry takových textů jsou stále méně optimistické. Těch, kteří stále ještě věří ve zdravé „jádro“ zdejších krajanů, rozhodně ubývá. Otevřeně se mluví o zániku zdejších vesnic.

Myšlenky v následujících textech také nejsou zrovna radostné. Přesto jsou důkazem, že v tomto kraji vždy žili a stále žijí lidé kulturní, inteligentní, organizačně schopní a řemeslně zruční. A že takové lidi nesemelou ani obtížné životní podmínky.

Představujeme vám několik osobností, které ukazovaly nebo stále ukazují svým spoluobčanům možnou cestu. Záměrně jsme vybrali lidi zcela rozdílného ražení: učitel a neúnavný organizátor, malíř – samouk, kolář a nakonec majitelka obchodu se smíšeným zbožím. Co mohou mít společného? Nezdolný a neúnavný optimismus...

UČITEL JINDŘICH SCHLÖGEL (1841 – 1897)

První léta českých vystěhovalců rozhodně nebyla jednoduchá. Šlo doslova o život. Úmorná dřina, nedostatek jídla a vody, divoká zvířata v okolních lesích, málo snášenliví sousedé, šikanování ze strany úřadů. V takové situaci opravdu nezbyvá moc času na „péči o duši“ nebo na kulturu obecně. Přesto hned po zajištění základního živobytí mysleli lidé na stavbu kostelů a škol. V každé vesnici začali s takovými stavbami velmi záhy. To by však nestačilo. Osadníci si jasně uvědomovali, že potřebují také dobré duchovní vůdce a organizačně schopné učitele. Pokud takového člověka obec dostala, brzy se zvýšila úroveň společenského života a vše bylo i přes všechny obtíže snesitelnější.

Svatá Helena takového člověka dostala v osobě pana Jindřicha Schlögela. Informace o tomto vzácném člověku, jehož portrét dodnes visí na kruchtě kostela ve Sv. Heleně, čerpáme z knihy jeho syna, také Jindřicha Schlögela. Publikace má název Dějiny českých osad v rumunském Banátě a vyšla v roce 1925.

Pan Jindřich Schlögel přišel na Sv. Helenu jako osmnáctiletý mladík. Narodil se ve Velké Řetové na Ústeckoorlicku. Po svém otci byl všestranný muzikant, hrál na několik nástrojů.

Již jako osmiletý chlapec přišel o oba rodiče. Zemřeli na cholera. Chlapce dále podporoval strýc, kanovník v Hradci Králové. Umožnil chlapci vystudovat reálku a později i učitelský ústav. I tento strýc však zemřel, a tak se mladý učitel musel dále protloukat světem sám. Dychtil po cizině, nebyl spokojen se svým osudem. Když se tedy dozvěděl, že školský inspektorát hledá učitele do českých kolonií v Banátu, hned se hlásil.

Na Sv. Helenu dorazil v roce 1858. Pracoval pro české vystěhovalce nepřetržitě 39 let. Byl to velice všestranný člověk. Věnoval se včelařství, pěstoval ovocné stromy. Naučil se měřičství a stal se komitátním geometrem. Vyměřoval lesy a pole, fotografoval, sháněl